

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 558/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 12 maja 2021 roku w sprawie II K 870/20.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Rażąca niewspółmierność orzeczonej względem oskarżonej W. B. kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy oraz kary grzywny w wysokości 120 stawek dziennych, przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 10 złotych, przekraczają swoją dolegliwością stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, jakiego dopuściła się</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>oskarżona, wyrażająca się w nadmiernym wyeksponowaniu po stronie oskarżonej okoliczności obciążających w postaci jej uprzedniej karalności, a nadto braku uwzględnienia istotnych okoliczności łagodzących zachodzących po stronie oskarżonej, w szczególności przyznania się oskarżonej do zarzucanego jej czynu oraz chęci dobrowolnego poddania się karze.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do kwestionowania reakcji prawo – karnej zastosowanej wobec oskarżonej W. B..</p> <p>W orzecznictwie podkreśla się ugruntowany pogląd, iż „rażąca niewspółmierność kary występuje wtedy, gdy kara orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej</p>				

szkodliwości
przypisywanego
czynu oraz nie
realizuje
wystarczająco celu
kary, ze szczególnym
uwzględnieniem
celów
zapobiegawczych i
wychowawczych.
Pojęcie
niewspółmierności
rażącej oznacza
znaczną, wyraźną
i oczywistą, a
więc niedającą się
zaakceptować
dysproporcję między
karą wymierzoną a
karą sprawiedliwą,
czyli
zasłużoną.” (por.
postanowienie Sądu
Najwyższego z dnia
30.05.2017 r., sygn.
II KK 156/17,
opubl. Legalis nr
1604497). Zarzut
rażącej
niewspółmierności
kary, środka karnego
czy też nawiązki,
jako zarzut z
kategorii ocen
można trafnie
podnosić, gdy
wymierzona kara
lub środek nie
uwzględnia w
sposób właściwy
zarówno
okoliczności
popęlnienia
przypisanego czynu,
jak i osobowości
sprawcy – innymi
słowy, gdy jest w
odczuciu
społecznym karą
niesprawiedliwą

(por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11.04.1985 r., V KRN 178/85, Lex 20053). Jak wskazuje się w orzecznictwie, zarzut niewspółmierności nie wymaga wskazania nowych, nieustalonych przez sąd okoliczności, polegać bowiem może na wykazaniu, że okoliczności prawidłowo ustalone mają takie znaczenie i ciężar gatunkowy, których orzeczona kara bądź nie uwzględnia w ogóle, bądź uwzględnia je w stopniu niedostatecznym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.10.1974 r., V KRN 78/74, Lex 18899). Podkreślić również należy, iż orzekanie o karze ma charakter indywidualny i jest procesem do pewnego stopnia subiektywnym, obejmującym dokonanie wyboru oraz zastosowanie odpowiedniej represji karnej właściwej dla konkretnej sytuacji i konkretnego sprawcy. Z tych powodów zasady i dyrektywy orzekania w przedmiocie kary zawarte w art. 53 k.k. pozostawiają organowi

orzekającemu
pewien zakres
swobody w procesie
jej wymierzania.

W aspekcie
powyższego, Sąd
Rejonowy miał na
względzie oraz w
sposób należyty
ocenił stopień winy
oskarżonej, stopień
społecznej
szkodliwości
popelnionego
przezeń czynu oraz
pozostałe dyrektywy
wymiaru kary,
określone w art.
53 k.k.. Zauważenia
wymaga, że
przypisany
oskarżonej czyn nie
miał charakteru
incydentalnego
zdarzenia. Analiza
karty karnej
wskazuje, że
wymieniona
dopuściła się
podobnych
zachowań w
warunkach art. 91
§ 1 k.k. W
dodatku działanie jej
było przemyślane,
realizowane z
premedytacją i w
zuchwały sposób.
Nie można przy
tym uznać, aby
oskarżona miała
uzasadnione i
racjonalne powody
do takiego działania,
bowiem jedyną
motywacją jej było
łatwe zdobycie
pieniędzy na
zaspokojenie jej

potrzeb. Tego rodzaju zachowanie wpisuje się niestety w przestępczy sposób życia obrany przez podsądną, jeśli wziąć pod uwagę uprzednie skazanie, które miało miejsce zaledwie pół roku przed czynem, który popełniła w niniejszej sprawie. Choćby nawet oskarżona znajdowała się w trudnym położeniu materialnym, powinna na swoje życie zarabiać poprzez podjęcie normalnej pracy, a nie kraść.

W świetle podniesionych wyżej okoliczności Sąd Rejonowy słusznie zdecydował się wymierzyć oskarżonej bezwzględną karę pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy oraz karę grzywny w wysokości 120 stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki w kwocie 10 złotych. Taka sankcja – w swym całokształcie - uwzględnia wszystkie dyrektywy wymiaru kary wskazane w art. 53 k.k. Jest więc karą adekwatną i sprawiedliwą, czyli

karą, która bilansuje zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące. Nie ma więc racji obrońca podnosząc, że sąd I instancji podczas ustalania wymiaru kary skupił się wyłącznie na okolicznościach przemawiających na niekorzyść oskarżonej, a pominął, że wymieniona przyznała się do zarzucanego jej czynu wyraziła chęć dobrowolnego poddania się karze.

Jednocześnie zaznaczenia wymaga, że kara 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wobec oskarżonej, została wymierzona w rozmiarze oscylującym dolnej granicy ustawowego zagrożenia za tego typu czyn i to w sytuacji, kiedy była już uprzednio karana za kradzież. Wobec tego nie sposób twierdzić by wymierzona jej kara była karą rażąco surową.

Wniosek

Wniosek o zmianę zaskarżonego

zasadny

<p>wyroku poprzez orzeczenie w miejsce bezwzględnej kary pozbawienia wolności - kary grzywny, względnie kary ograniczenia wolności.</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw do zmiany rozstrzygnięcia sądu I instancji o karze.</p> <p>Zważyć wszak należy, iż oskarżona po raz kolejny odpowiada za przestępstwo kradzieży. Uprzednio orzeczona jej kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie odniosła zamierzonych rezultatów, bowiem nie zaprzestała bezprawnych zachowań. Toteż wymierzenie jej kary rodzajowo łagodniejszej od poprzedniej czyniłoby orzeczenie nadmiernie łagodnym, które w odczuciu społecznym, jak</p>			

również samej oskarżonej mogłoby zostać uznane za przejaw pobłażliwości i ugruntowało w niej poczucie swoistej bezkarności. Innymi słowy – wymierzenie oskarżonej kary wolnościowej osiągnęłoby cele odmienne od zakładanych, tj. w jeszcze większym stopniu ugruntowałoby w psychice oskarżonej negatywne postawy i tendencje do łamania przepisów ustawy karnej oraz nierespektowania prawomocnych orzeczeń sądowych.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

4.1.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

5.
**ROZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

1.7. **Utrzymanie w mocy wyroku**

sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Utrzymanie w mocy wszystkich rozstrzygnięć zawartych w zaskarżonym wyroku.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
<p>Wyrok jest słuszny i sprawiedliwy, zaś apelacja obrońcy oskarżonej W. B. bezzasadna. Sąd I instancji przeprowadził w przedmiotowej sprawie postępowanie dowodowe w sposób wszechstronny i wyczerpujący, a następnie zgromadzony materiał dowodowy poddał rzetelnej, skrupulatnej analizie i na tej podstawie wyprowadził całkowicie słuszne wnioski zarówno co do winy oskarżonej w zakresie popełnienia przypisanego jej przestępstwa, subsumcji prawnej jej zachowania pod wskazane przepisy prawne, jak i</p>		

<p>w konsekwencji orzeczonej kary. Przedmiotem rozważań zaprezentowanych przez Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku były nie tylko dowody obciążające oskarżoną, ale i dowody przeciwne, zostały one ocenione w zgodzie z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>		

5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia			

zawarte wyroku	w	
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	z	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	z	Przytoczyć okoliczności
2		Sąd Okręgowy stosownie do treści art. 636 § 1 k.p.k., art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2, art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami), § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 663 ze zm.) zasądził od oskarżonej W. B. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 360 złotych tytułem opłaty za drugą instancję i kwotę 20 złotych tytułem zwrotu wydatków (to jest tytułem zryczałtowanych

kosztów doręczeń) związanych z postępowaniem odwoławczym. Bowiern wprawdzie oskarżona posiada wykształcenie podstawowe i jest osobą bezrobotną, niemniej jednak otrzymuje zasiłek z MOPS w wysokości 640 złotych i brak informacji o przeciwskazaniach zdrowotnych podjęcia przez nią zatrudnienia, a tym samym, przy wykazaniu minimum dobrej woli oraz chęci będzie w stanie uiścić należności na rzecz Skarbu Państwa (tym bardziej, że istnieje możliwość uregulowania kosztów sądowych w formie ratalnej). Zatem obciążenia na poziomie ukształtowanym orzeczeniem sądu odwoławczego będą współmierne do wagi czynu jej przypisanego i będą stanowiły dla niej dolegliwość, lecz nie przekraczającą stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości jej czynu, jak i jej możliwości finansowych.

7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej W. B..		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie dotyczące kary zawarte w wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 12 maja 2021 roku w sprawie II K 870/20.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa		

	materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana